



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
КЖ1-222/24
24.04.2024. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Марине Илић, председника већа, Ђорђа Ристића и Ружице Ђурђевић, чланова већа, са записничарем Слађаном Живановић, у кривичном предмету окривљеног АА из ..., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 у вези члана 289 став 3 у вези става 1 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва из Аранђеловца и браниоца окривљеног, адвоката Мирослава Дмитривића из Чачка, изјављеним против пресуде Основног суда у Аранђеловцу 1К-107/23 од 13.12.2023.године, након одржаног претреса дана 24.04.2024.године, сходно одредбама члана 446 став 2 и члана 449 ЗКП, у присуству јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва из Крагујевца, Душана Зубовића, окривљеног АА, његовог браниоца, адвоката Мирослава Дмитривића из Чачка, пуномоћника оштећених, адвоката Предрага Божовића из Београда, једногласно је донео, а јавно објавио дана 25.04.2024.године

П Р Е С У Д У

Делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Дмитривића из Чачка, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Основног суда у Аранђеловцу 1К-107/23 од 13.12.2023.године, тако да гласи:

Окривљени АА, од оца ББ и мајке ВВ, девојачко ..., рођенгодине у ..., ЈМБГ ..., са пребивалиштем у ..., улица ... и боравиштем у селу ..., општина ..., држављанин Републике Србије, нежењен, без деце, студент, писмен, завршио средњу школу, запослен, месечно остварује зараду од око 40.000,00 динара, раније неосуђиван, по овом предмету био у притвору од 28.08.2020.године до 30.08.2020.године,

К Р И В Ј Е

Што је дана 28.08.2020.године око 14,10 часова у ..., општина ..., на делу државног пута 2Б, реда број 368, ван насеља, у непосредној близини фабрике Привредног друштва „...“, као учесник у јавном саобраћају управљајући путничким моторним возилом марке „Ауди А6“, регистарске ознаке ..., снаге 110 киловата, од Тополе, у смеру Аранђеловца, угрозио јавни саобраћај и довео у опасност живот и тело

људи, при чему је могао да схвати значај свог дела и могао да управља својим поступцима, тако што, непридржавајући се одредби члана 35 став 2 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, возило у кретању није држао што ближе десној ивици коловоза и на толикој удаљености од ње да, с обзиром на брзину кретања возила, услове саобраћаја, стање и особине пута, не угрожава друге учеснике у саобраћају и члана 182 став 5 тачка 5 истог закона, јер је, као возач са пробном возачком дозволом, управљао возилом категорије „Б“, чија снага мотора прелази 80 киловата, иако је био свестан да оваквом вожњом може да угрози јавни саобраћај и доведе у опасност живот и тело људи и да је његово дело забрањено, али је олако држао да последица неће наступити или да ће је моћи спречити, али је забрањена последица наступила, тако што је приликом изласка из кривине удесно, изгубио контролу над возилом, слетео са коловоза удесно, посматрано у смеру кретања возила окривљеног, наставио неконтролисано кретање по земљаној и травнатој површини којом приликом је дошло до контакта десне бочне стране возила окривљеног и пешака, сада покојног ГГ, који се кретао ван коловоза, са десне стране, земљаном и травнатом површином, у сусрет возилу окривљеног и који је од силине ударца набачен на бетонски стуб жичане ограде изнад канала са десне стране, гледано у смеру из ... ка ..., иако је био свестан да може доћи до повређивања људи са тешким последицама, али је олако држао да забрањена последица неће наступити, али је иста наступила будући да је пешак, сада покојни ББ, задобио квалификоване тешке телесне повреде у виду отвореног прелома костију крова лобање, недостатка мозга, расцепа продужене мождине, прелома подјезичне кости, вишеструких прелома свих ребара са десне стране, прелома свих ребара са леве стране, расцепа горњег десног, доњег десног и левог горњег режња плућа, нагњечине левог доњег и доњег десног режња плућа, присуства ваздуха у обе половине грудне дупље, расцепа срчане кесе, потпуног предвајања аорте у пределу лука, расцепа обе куполе пречаге, јетре, слезине и десног бубрега, потпуне раставе десне кључне кости од грудне кости, раставе првог вратног пршљена и потиљачне кости, потпуног предвајања грудне кичме и потпуног ишчашења десне бутне кости, потпуног ишчашења левог коленог зглоба, непотпуне раставе десног крсно бедреног зглоба, раздерно – нагњечне ране леве ушне ресице и десног задњишног предела, нагњечине левог бочног трбушног предела и десног задњишног предела, крвног подлива десног јагодичног предела десне половине грудног коша, предњег трбушног зида, левог потпазушног предела, оба лакта, обе надланице, леве препоне, обе бутине, левог колена и обе потколенице, огуљотине левог предушног предела, левог јагодичног предела, леве подлактице, леђа, леве бочне стране трбуха и десног задњишног предела, услед којих је преминуо на лицу места,

- чиме је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 у вези члана 289 став 3 у вези става 1 КЗ,

па га суд применом одредби члана 4 став 2, чланова 42, 45, 54, 63, 78, 79 став 1 тачка 6, члана 86 Кривичног законика и члана 424 Законика о кривичном поступку

О С У Ђ У Ј Е

На казну затвора у трајању од **1 (једне) године и 4 (четири) месеца**, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 28.08.2020.године до 30.08.2020.године.

Сходно одредби члана 297 став 5 у вези члана 86 Кривичног законика, окривљеном се изриче мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 5 (пет) година, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања ове мере.

Оштећени ДД, ЂЂ и ЕЕ, сви из села ..., упућују се на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева, сходно члану 258 став 4 ЗКП.

Окривљени се обавезује да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 10.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, као и износ од 12.000,00 динара на име трошкова насталих пред овим судом.

Обавезује се окривљени да плати трошкове поступка настале пред првостепеним судом, а о чему ће одлучити првостепени суд посебним решењем,

док се жалба браниоца окривљеног у преосталом делу, као и жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Аранђеловцу, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу 1К-107/23 од 13.12.2023.године, оглашен је кривим окривљени АА из ..., да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 у вези члана 289 став 3 у вези става 1 КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 4 (четири) месеца, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 28.08.2020. године до 30.08.2020.године.

Истом пресудом, окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 5 (пет) година, сходно члану 297 став 5 у вези члана 86 КЗ, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања ове мере.

Оштећени ДД, ЂЂ и ЕЕ, сви из села ..., упућени су на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 30 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и да у корист буџетских средстава суда, Основном јавном тужилаштву у Аранђеловцу и оштећенима на име трошкова кривичног поступка плати износе који ће бити одређени посебним решењем првостепеног суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- јавни тужилац Основног јавног тужилаштва из Аранђеловца, због одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу преиначи првостепену пресуду и окривљеном изрекне казну затвора у дужем трајању и

- бранилац окривљеног, адвокат Мирослав Дмитровић из Чачка, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, у смислу члана 446 и 447 став 2 ЗКП, закаже седницу већа, након одржане седнице већа отвори главни претрес и донесе пресуду којом ће, усвајањем жалбе браниоца, преиначити првостепену пресуду на тај начин што ће окривљеног ослободити од оптужбе. Бранилац је тражио да буде обавештен о датуму одржавања седнице пред другостепеним судом.

Апелациони јавни тужилац је у писаном поднеску Ктж-235/24 од 27.03.2024.године, предложио да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, усвајањем жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Аранђеловцу, преиначи првостепену пресуду само у делу одлуке о казни, тако што ће окривљеног АА због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 у вези члана 289 став 3 у вези става 1 КЗ, осудити на казну затвора у дужем трајању, а да жалбу браниоца окривљеног, адвоката Мирослава Дмитровића, одбије као неосновану и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврди.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа, сходно одредби члана 511 ЗКП, дана 11.04.2024.године, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу, а у присуству окривљеног и његовог браниоца, адвоката Мирослава Дмитровића из Чачка, на којој је размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом, сходно одредби члана 451 ЗКП, оценио наводе и предлоге из изјављених жалбе, став јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва изнет у напред наведеном писаном поднеску и одлучио да се у овој кривичноправној ствари, сходно одредбама 446 став 2 и члана 449 ЗКП, одржи претрес због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и понове докази који су изведени пред првостепеним судом, поново саслуша вештак саобраћајне струке Ерац Владимир из Крагујевца, а ово зато што је у овом предмету пресуда већ једанпут била укидана, те, сходно одредби члана 455 став 2 ЗКП, морао је да се одржи претрес пред другостепеним судом.

На претресу пред другостепеним судом одржаном дана 24.04.2024.године, у присуству јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу, окривљеног АА из ... и његовог браниоца, адвоката Мирослава Дмитровића из Чачка, пуномоћника оштећених, адвоката Предрага Божовића из Београда, након разматрања првостепене пресуде, узимања изјава од странака и образлагања жалби од стране јавног тужиоца, браниоца окривљеног, изведени су следећи докази: саслушане су оштећена ДД, оштећени ЋЋ и оштећена ЕЕ, сви из села ..., општина ..., испитан је вештак саобраћајне струке Владимир Ерац из Крагујевца, уз сагласност странака прочитани су докази изведени пред првостепеним судом и то искази сведока ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, налаз и мишљење вештака саобраћајне струке Владимира Ерца са допунама, налаз и мишљење вештака хируршко-трауматолошке струке др Владимира Катанића, налаз и мишљење стручног тима са закључком Центра за социјални рад ... од 02.12.2020.године, потврда о извршеном прегледу крви на алкохол од 03.09.2020.године, потврда о смрти Дома здравља ...,

обдукциони записник од 31.08.2020.године сачињен од стране вештака судске медицине Ненада Млађеновића и др Милоша Тодоровића, записник о извршеном увиђају саобраћајне незгоде са скицом лица места и фотодокументацијом од 28.08.2020.године, налаз и мишљење вештака саобраћајне струке Слободана Ђорђевића, извод из казнене евиденције за окривљеног.

Након изведених доказа и оцене истих на претресу пред овим судом, а сходно одредби члана 419 ЗКП, Апелациони суд је нашао:

- да првостепену пресуду на основу чињеничног стања утврђеног на претресу пред овим судом и измене оптужног акта јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у писаном поднеску који је предао суду на претресу дана 24.04.2024.године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног треба преиначити у свему као у изреци ове пресуде и окривљеног огласити кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 у вези члана 289 став 3 у вези става 1 КЗ, а да је жалба браниоца окривљеног у преосталом делу, као и жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Аранђеловцу, неоснована.

По оцени Апелационог суда, жалбени наводи браниоца окривљеног који се односе на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 418 став 1 и 2 ЗКП у вези члана 425 ЗКП, јер није пресуду јавно објавио и изрекао јер то не произилази из записника о главном претресу од 13.12.2023.године, као и на повреди из члана 438 став 2 тачка 2 и 3 ЗКП, јер, по наводима жалбе, у пресуди нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, а дати разлози су нејасни и супротни записницима о исказима датим у току поступка, као и да на главном претресу одржаном дана 10.10.2023.године је прегледан снимак са сигурносне камере, али није сачињен записник који би описао садржину видео записа, већ је у записнику унета само констатација поступајућег судије и да су разлози дати у побијаном пресуди противречни, посебно налазу и мишљењу судског вештака саобраћајне струке који се у свом налазу децидно изјаснио да брзина није у узрочној вези са настанком незгоде, а да је и поред тога окривљени оглашен кривим да је поступио противно одредби члана 42 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, па је, по наводима жалбе, првостепени суд на основу погрешно утврђеног чињеничног стања донео првостепену пресуду са којих разлога је и предложено одржавање претреса пред другостепеним судом.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу у речи на претресу одржаним пред овим судом тврди да је окривљени АА учинио кривично дело које му је уређеним оптужним актом од 24.04.2024.године стављено на терет, а остао је при предлогу из жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Аранђеловцу да се окривљени осуди на казну затвора у дужем трајању.

Решавајући о овим супротним тврдњама, Апелациони суд, као другостепени, је после одржаног претреса, утврдио чињенично стање као у изреци ове пресуде, наиме, да је окривљени дана 28.08.2020.године око 14,10 часова у ..., општина ..., на делу државног пута 2Б реда број 368, ван насеља, у непосредној близини фабрике Привредног друштва „...“, као учесник у јавном саобраћају, управљајући путничким возилом марке „Ауди А6“, регистарске ознаке ..., снаге 110 киловата, од ... у смеру ..., угрозио јавни саобраћај и довео у опасност живот и тело људи, при чему је могао да схвати значај свог дела и могао да управља својим

поступцима, тако што, не придржавајући се одредби члана 35 став 2 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, возило у кретању није држао што ближе десној ивици коловоза и на толикој удаљености од ње да, с обзиром на брзину кретања возила, услове саобраћаја и на стање и особине пута, не угрожава друге учеснике у саобраћају из члана 182 став 5 тачка 5 истог закона јер је, као возач са пробном возачком дозволом, управљао возилом категорије „Б“, чија снага мотора прелази 80 kW, иако је био свестан да оваквом возњом може да угрози јавни саобраћај и доведе у опасност живот и тело људи и да је његово дело забрањено, али је олако држао да последица неће наступити или да ће је моћи спречити, али је забрањена последица наступила, тако што је приликом изласка из кривине удесно, изгубио контролу над возилом, слетео са коловоза удесно, посматрајући у смеру кретања возила окривљеног, наставио неконтролисано кретање по земљаној и травнатој површини, којом приликом је дошло до контакта десне бочне стране возила окривљеног и пешака сада пок. ББ, који се кретао ван коловоза, са десне стране, земљаном и травнатом површином у сусрет возилу окривљеног, и који је од силине ударца набачен на бетонски стуб жичане оgrade изнад канала са десне стране гледано у смеру из ... ка ..., иако је био свестан да може доћи до повређивања људи са тешким последицама, али је олако држао да забрањена последица неће наступити, али је иста наступила, будући да је пешак сада пок. ББ, задобио квалификоване тешке телесне повреде у виду отвореног прелома кости крова лобање, недостатка мозга, расцеп продужене мождине, прелома подјезичне кости, вишеструких прелома свих ребара са десне стране, прелома свих ребара са леве стране, расцепа горњег десног, доњег десног и левог горњег режња плућа, нагњечине левог доњег и десном доњег режња плућа, присуство ваздуха у обе половине грудне дупље, расцепа срчане кесе, потпуног предвајања аорте у пределу лука, расцепа обе куполе пречаге, јетре, слезине и десног бубрега, потпуног растава десне кључне кости од грудне кости, растава првог вратног пршљана и потиљачне кости, потпуног прелома грудне кичме, потпуног ишчашења десне бутне кости, потпуног ишчањења левог колена зглоба, непотпуне раставе десног крсног бедреног зглоба, раздерно – нагњечне ране леве ушне ресице и десног задњишног предела, нагњечине левог бочног трбушног предела и десног задњишног предела, крвног подлива десног јагодичног предела, десне половине грудног коша, предњег трбушног зида, левог подпазушног предела, оба лакта, обе надлактице, леве препоне, обе бутине, левог колена и обе потколенице, огуљотине левог предушног предела, левог јагодичног предела, леве подлактице, леђа, леве бочне стране трбуха и десној задњишног предела, услед којих је преминуо на лицу места.

Правилно је првостепени суд ценио материјално изведене доказе, са чијом садржином се и овај суд, као другостепени, упознао на претресу и то првенствено исказе сведока ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ, како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, правилно је прихватио исказе сведока ЖЖ и ЗЗ који су се изјашњавали о чињеницама које су њима познате, а исказе сведока ИИ и ЈЈ није прихватио, који су у својим исказима навели да је једно возило покушавало да изађе из траке којом се кретало и пређе на траку којом се кретао окривљени, након чега се вратио у своју саобраћајну траку, али нису могли да се изјасне о боји тог возила, као ни о марки тог возила, а разлоге које је навео првостепени суд на страни 5 и 6 са којих разлога њихове исказе није прихватио, у свему прихвата и другостепени суд.

Такође, правилно је првостепени суд прихватио и налаз и мишљење вештака хируршко-трауматолошке струке др Владимира Катанића који се у свом писаном налазу и мишљењу изјашњавао о повредама које су настале код сада пок.

оштећеног ББ критичном приликом, а који је навео да су повреде које су непосредно изазвале смрт биле повреде у виду одвојеног прелома костију, крова лобање са повредом мозга који је у тренутку обдукције практично недостајао, расцепа продужене мождине, вишеструких прелома свих ребара са десне стране, прелома свих ребара са десне стране и расцепа горњег десног и доњег десног и левог горњег режња плућа, који су збирно изазвале тежак поремећај срчаног рада и дисања и последичну смрт, а све наведене повреде су последица дејства изузетно јаке тупе механичке силе која је деловала на главу и тело оштећеног, настале су деловањем тупине јако замахнутог механичког оруђа, а у конкретном случају су све повреде настале као последица контакта тела оштећеног са путничким моторним возилом и последичним одбацивањем и пада тела оштећеног, тј. контакта тела оштећеног са тврдом подлогом.

Апелациони суд у Крагујевцу налази да је првостепени суд правилно прихватио обдукциони записник од 31.08.2020. године сачињен од стране лекара вештака др Ненада Млађеновића и др Милоша Тодоровића, потврду о смрти Дома здравља ..., потврду о извршеном прегледу крви на алкохол од 03.09.2020. године из које се утврђује да окривљени критичном приликом није имао алкохола у крви, потврду о извршеном прегледу крви на алкохол од 31.08.2020. године, на име оштећеног, извештај КИЦ Крагујевац од 31.08.2020. године (из којег се утврђује да оштећени није имао психоактивних супстанци у урину критичног дана), записник о извршеном увиђају саобраћајне незгоде од 30.08.2020. године, налаз и мишљење вештака саобраћајне струке Слободана Ђорђевића из ког налаза се утврђује да на путничком возилу окривљеног не постоје оштећења, да се сила преко точка управљача преноси на предње управљачке точкове, да је провером радне (ножне) кочнице на возилу утврђено да на систему за кочење нема оштећења, да се сила преко папуче ножне кочнице преноси на кочионе цилиндри. Пнеуматици на возилу су у дозвољеном стању, нису били оштећени и вештак је нашао да техничка исправност возила није имала утицаја на настанак саобраћајне незгоде.

Оштећена ДД је поновно саслушана на претресу пред другостепеним судом и изјаснила се да се не придружује кривичном гоњењу против окривљеног, да истиче имовинско-правни захтев, а оштећени ЋЋ и оштећена ЕЕ су се придружили кривичном гоњењу против окривљеног и истакли имовинско-правни захтев.

Поред тога, на претресу пред другостепеним судом јавни тужилац Апелационог јавног тужиоца, пуномоћник оштећених, бранилац окривљеног и окривљени су се сагласили да се као доказ не изводи на претресу преглед снимка са сигурносне камере, па имајући у виду да су странке овај доказ учиниле неспорним битна повреда одредаба кривичног поступка на коју се бранилац позивао у својој жалби да се ради о незаконитом доказу нема карактер повреде кривичне процедуре.

Апелациони суд у Крагујевцу налази да је првостепени суд дао јасне и аргументоване разлоге зашто не прихвата одбрану окривљеног у делу где је навео да је њему из супротног правца једно возило прешло траку коловоза којом се он кретао и да је услед тога предузео радњу избегавања директног судара са наведеним возилом и због тога изгубио контролу над истим и слетео ван коловоза, а након тога ударио оштећеног ББ који се кретао ван коловоза, а разлог које је дао првостепени суд на страни 13 у свему прихвата и другостепени суд, јер одбрана окривљеног, као ни искази сведока ЈЈ и ИИ, нису поткрепљени материјалним доказима.

Вештак саобраћајне струке Владимир Ерац се у свом писаном налазу, као и у више допуна налаза и изјашњења на главним претресима пред првостепеним судом, као и на претресу пред другостепеним судом изјашњавао да у конкретном случају, обзиром да нису фиксирани трагови на коловозу који би указивали на начин кретања возила непосредно пре појаве трагова возила ван коловоза није могуће утврдити брзину возила којим се кретао окривљени у тренутку када је изгубио управљивост над истим, а брзина возила на почетку трага суљања је била 87 км/час. Зауставни пут возила окривљеног за брзину од 87 км/час је 82,58 метара, а време заустављања 5,8 секунди, па је вештак мишљења да је саобраћајна незгода настала као последица начина вожње окривљеног, што је за последицу имало дестабилизацију возила, силазак истог са коловоза са десне стране, контакт са пешаком, а након тога удар у земљану косину покрај пута са леве стране коловоза. Разлог дестабилизације возила окривљеног се не може утврдити вештачењем, а могао је бити последица непажње, погрешне процене, погрешно изведеног маневра, погрешног управљања. Непосредно пре силаска возила са коловоза постоје две кривине радијуса 300 метара и радијуса 570 метара и у складу са тиме што је кривина од 300 метара мањег радијуса вештак је извршио прорачун безбедне брзине заношења у тој кривини, па је безбедна брзина при којој би возило могло да прође радијус од 300 метара и са попречним нагибом од 3,5% брзина од 144 км/час. Од завршетка кривине до места на коме се јављају први трагови саобраћајне незгоде удаљеност је 78 метара што значи да силазак возила није био у самој кривини, већ након тога на удаљености нешто мањој од 80 метара. Вештак се у свом допунском налазу и мишљењу од 23.12.2021. године изјашњавао да саобраћајно техничким вештачењем се не може утврдити на који начин је дошло до мимоилажења возила окривљеног и НН возила које је наводно извршило прелазак на коловозну траку којом се кретао окривљени, а у случају да је то возило прешло на коловозну траку намењену за кретање возила из супротног правца, окривљени не би имао пропуста везаних за настану саобраћајну незгоду, с тим што се вештак изјаснио и на претресу пред другостепеним судом да нема материјалних трагова који би могли да потврде да ли је било тог возила и да ли је и колико то возило прешло на саобраћајну траку којом се кретао окривљени.

По налажењу другостепеног суда делимично су основани наводи из жалбе браниоца окривљеног да се вештак у својим налазима изјаснио да вожња окривљеног брзином од 87 км/час уместо брзином до 80 км/час представља пропуст возача путничког возила марке „Ауди“ који по мишљењу вештака не би био у узрочној вези са настанком саобраћајне незгоде, већ би евентуално могао имати утицај на тежину последица незгоде, а вештак се о томе поново изјаснио и на претресу пред другостепеним судом, имајући у виду ограничење брзине на месту где се десила саобраћајна незгода, као и да у конкретном случају се окривљени који је имао пробну возачку дозволу требао да се креће брзином до 72 км/час, да је гранична брзина била доста већа од брзине којом се кретао окривљени, али да вештак не може да извуче закључак да је до исклизивања са коловозне траке којом се кретао окривљени, дошло само због брзине возила.

Апелациони суд у Крагујевцу налази да је основни пропуст за настанак предметне саобраћајне незгоде, то што се окривљени није придржавао одредби члана 35 став 2 ЗОБС-а и возило у кретању није држао што ближе десној ивици коловоза и на толикој удаљености од ње, да, с обзиром на брзину кретања возила, услове саобраћаја и на стање и особине пута, не угрожава друге учеснике у саобраћају и члана 182 став 5 тачка 5 истог закона, јер је, као возач са пробном возачком дозволом, управљао

возилом категорије „Б“ чија снага мотора прелази 80 kw иако је био свестан да оваквом возњом може да угрози јавни саобраћај и доведе у опасност живот и тело људи и да је његово дело забрањено, али је олако држао да последица неће наступити или да ће је моћи спречити, али је забрањена последица наступила, тако што је приликом изласка из кривине удесно изгубио контролу над возилом, слетео са коловоза удесно, посматрано у смеру његовог кретања, наставио неконтролисано кретање по земљаној и травнатој површини којом приликом је дошло до контакта десне бочне стране његовог возила и пешака сада пок. ББ, који се кретао ван коловоза, са десне стране, земљаном и травнатом површином, у сусрет возилу окривљеног и који је од силине возила набачен на бетонски стуб жичане ограде изнад канала са десне стране, којом приликом је задобио повреде од којих је преминуо на лицу места.

Окривљени је био свестан да таквом својом возњом може да угрози јавни саобраћај и доведе у опасност живот и тело људи, али је олако држао да забрањена последица неће наступити, али је иста наступила будући да је пешак сада пок. ББ задобио квалификоване тешке телесне повреде од којих је наступила смрт, па је окривљени поступао са свесним нехатом.

Имајући у виду напред наведено, правилно је првостепени суд нашао да су се у радњама окривљеног стекла сва законска обележја бића кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 у вези члана 289 став 3 у вези става 1 КЗ, а урачунљивост окривљеног у време кривичног догађаја и на претресу пред овим судом није доведена у сумњу, окривљени је био свестан да су његове радње забрањене, јер се ради о особи која познаје саобраћајне прописе, те је предметно кривично дело извршио са кривицом сходно одредби члана 22 КЗ.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва је пре завршетка претреса пред другостепеним судом изменио чињенични опис оптужног акта и из оптужења је изоставио да је окривљени поступао противно одредби члана 42 став 1 ЗОБС-а, а ово сходно налазу и мишљењу вештака саобраћајне струке, при томе водећи рачуна о идентитету оптужбе и пресуде.

Другостепени суд је одбио предлоге пуномоћника оштећених, као и браниоца окривљеног да се у поновном поступку саслушају сведоци ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ, а ово имајући у виду да су сведоци два пута саслушавани у поступку пред првостепеним судом, да су се изјаснили о чињеницама које су њима познате у вези наведених догађаја и да би поновно саслушање наведених сведока, по оцени другостепеног суда, водило одуговлачењу кривичног поступка.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а поводом жалби јавног тужиоца и браниоца окривљеног, другостепени суд налази да су жалбе неосноване.

Правилно је првостепени суд приликом одмеравања кривичне санкције окривљеном имао у виду све околности прописане одредбом члана 54 КЗ, које утичу на то да казна буде мања или већа и правилно је од олакшавајућих околности ценио ранију неосуђиваност окривљеног, узраст окривљеног и то да је у време извршења кривичног дела био млађе пунолетно лице, да отежавајућих околности на страни окривљеног није било, а које околности и другостепени суд прихвата, па је окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 1 године и 4 месеца, у коју казну му се урачунава

време проведено у притвору од 28.08.2020. године до 30.08.2020. године, налазећи да је ова казна сразмерна тежини учињеног кривичног дела и степену кривице окривљеног, да се истом може постићи сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција прописане одредбом члана 4 став 2 КЗ.

Сходно члану 297 став 5 и члану 86 КЗ, окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 5 година.

Сходно члану 258 став 4 ЗКП, оштећени су упућени да имовинско-правни захтев остварују у парничном поступку.

Имајући у виду дужину и сложеност кривичног поступка Апелациони суд је обавезао окривљеног да плати суду на име паушала новчани износ од 10.000,00 динара, трошкове кривичног поступка настале пред првостепеним судом о чијој висини ће одлучити првостепени суд посебним решењем сходно одредби члана 264 став 1 у вези члана 262 став 2 ЗКП, као и износ од 12.000,00 на основу трошкова насталих пред овим судом и то на име вештачења од стране вештака саобраћајне струке.

Са наведених разлога, Апелациони суд у Крагујевцу је сходно одредбама члана 457 и члана 459 став 1 ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар
Слађана Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Марина Илић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић